

# Naturmålningar med dolt ljus

**De mörka tunga bergen lyser mot betraktaren, en solnedgång med solen i ryggen belyser landskapet framför.**

**I Jürgen Asps målningar känner man naturen snarare än ser den.**

TEXT: ALICE SUNDMAN  
FOTO: THOMAS BRANDT

Det är som att betraktandet inte vill ta slut. Jag vill titta igen och igen, och för varje gång upptäcker jag mera. Fler skiftningar, fler nyanser. Ett nytt ljus, en ny form.

Det första som möter mig när jag kommer in på Jürgen Asps utställning på Gamla Rådhuset är ljuset. Ett varmt sken speglas mot några husgavlar i kontrast till en hotande mörk himmel. Ett ljus lyser upp en bergssida invid ett kummel. Och en lyster visar fram skönheten i en kvinnokropp.

## Kontrast mot mörker

I Jürgen Asps målningar ligger ljuskällan utanför bilden. Den strömmar in från en punkt bakom eller vid sidan av betraktaren och bildar en kontrast till det mörker som ofta förekommer, ett mörker fyllt av spänningar och skiftningar.

Triptyken "Hjärterö kummel" föreställer ett litet kummel. Ljuset vilar mot en bit av berget medan mörkret i olika nyanser blir allt tyngre, för att på den sida som är

motsatt ljuskällan bilda en djupt blå nyans. På den motsatta väggen lyser stora mörka berg mot betraktaren, ett spännande mörker där färgskiftningarna och penseldragens form snarare lyfter fram känslan i naturen än avbildar bergen.

## Naken konst

Just känslan är det dominerande i Jürgen Asps naturmålningar. De tunga bergen i sin mäktighet, kumlet i sin enslighet. Även i akvarellerna är känslan central, även om vissa bilder är tydligt föreställande. Det är dock de mer suggestiva akvarellerna, där naturen snarare anas än avbildas som tilltalar mig mest.

"Nattuppgång" är namnet på en serie akvareller som visar en solnedgång så att säga från andra sidan. Här står betraktaren – och konstnären – med solnedgången bakom sig. Ljuskällan är alltså återigen utanför bilden, och den kastar sitt sken över landskapet framför.

Bilderna hänger utan glas och ram direkt på väggen, vilket ger en större närhet, en sorts nakenhet i bilden som talar direkt till betraktaren. Papprets struktur framträder, dess bucklor döljs inte. Och man slipper den glänsande ytan som är så vanlig på inglasade akvareller, en yta som lätt kan kännas tillrättalagd.

I "Nattuppgång" skapar färgskiftningarna, ljuset och mörkret en suggestiv känsla. Man



**GEOGRAFISK SAMMANSMÄLTNING.** I sina sköldar har Jürgen Asp förenat Norrland och Afrika genom att sammanföra föremål från de olika platserna.

känner naturen snarare än ser den, och skiftningarna inbjuder betraktaren att förlora sig i dem, söka nya former och färger.

Det suggestiva som finns i naturmotiven kan jag känna också i de kroppar Jürgen Asp visar. En kvinnokropp och en manskropp, båda i en rörelse som vore de omedvetna om betraktaren. Det ligger något ofullbordat över kropparna, en ofullständighet som lämnar plats för betraktaren. Och det är kropparna som framträder; ansiktena tenderar att

slätas ut, eller bara delvis få plats på tavlan, något som kan föra tankarna till frågor om identitet och personlighet.

## Visar sin bredd

Jürgen Asp visar upp hela sin bredd i Gamla Rådhuset. Förutom olja och akvareller med motiv som natur och kroppar kan vi också se sköldar och kartor som förenar två geografiska platser. Här använder Jürgen Asp sig av akvarell på papper i olika former.

Sköldarna är målade i abstrakta mönster och beklädda med föremål från Norrland och Afrika, konstnärens två barndomsplatser som han velat föga samman i konsten. Samma teknik har han använt sig av till kartorna.

Bredden i utställningen ger nytt att upptäcka, gör betraktandet spännande. Men också i det lilla finns variationen: mörkrets skiftningar, ljusets återsken över hus, berg, skog och kroppar. Och formerna som blir rörelseskapande.